

A propòsit del gravíssim engany (traïció?) del 27-O del 2017

Si m'enganyes un cop,
la culpa és teva.
Si m'enganyes dos cops,
la culpa és meva.
Proverbi àrab.

Versió catalana... per ara:
Si m'enganyes quatre cops o més,
tranquil
(de moment)
que encara sembla que la culpa sigui de Madrid.

Com alguns ja sabeu i jo sóc el primer en reconèixer, sóc lent. Considero que rigorós, però lent.

Estic fent una actualització de l'article que vaig escriure el 28-O passat, [Superem el 27-O. Actuem per la “República del Principat de Catalunya”](#). I també preparant la segona edició, corregida, del meu llibret [Conèixer els catalans d'abans de 1714-Complet-70p](#). I el segon llibre de la [Col·lecció “I ARA, QUÈ? RESSITUEM-NOS!”](#). I la programació d'activitats de LA GOTA CATALANA. I més.

Mentre, i amb tot el fum-fum-fum, en forme de consignes i de diverses organitzacions (petites i grans, i fins i tot... ¡“societats privades”!) animant-nos a consolidar la mai constituïda “nova República Catalana”, em sembla que té interès (tornar a) llegir el que vaig redactar fa un any. L'enganxo en negreta a continuació per evitar buscar-lo. Al final, en blanqueta, hi afegeixo alguns elements més. Qui vulgui, hi pot saltar directament buscant **el text en vermell**.

Superem la força i els límits del que va passar el 27-10-17

ACTUEM DES D'ARA PER A L'ALLIBERAMENT DE LA “REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA”

“Lluís, costa molt reconèixer que estem presos i que ens estan genocidant”,
em va dir un historiador conegut i amb àmplia producció literària,
després que parléssim intermitentment al llarg de gairebé tot un dia.
Dites aquestes paraules tan significatives,
es girà i se'n va anar sense ni deixar-me el seu correu electrònic.

Convido a actuar per a que dins de poc temps (l'any 2020?), i aquest cop amb tota la solemnitat corresponent, amb el control efectiu del territori i de les fronteres, i enllaçant amb els nostres més de mil anys d'Història (el tema reconeixement internacional previ és secundari, però confio

que aleshores probablement el tindrem suficientment resolt), els que ens ocupen i sotmeten fa 303 anys i que designo amb el nom Madrid/Castilla/Estado-Español (que abrevio M/C/E-E), marxin de la nostra terra, i així la “REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA” (que no abreviaré ja que també jo necessito anar-me habituant a aquesta denominació de l’Estat Europeu Independent que els catalans érem fins el 10 de setembre de 1714 i que és la millor que per ara he trobat al final del molt recomanable article “La república que volem”) **TORNAR A OCUPAR EL SEU LLOC A EUROPA I AL MÓN.** I per aconseguir-ho, convido a actuar des d’ara recuperant, assimilant i aplicant cadascú, en tota l’extensió que pugui, el nostre **Dret Català**, les nostres **Constitucions Catalanes**, la nostra concepció catalana de la justícia, de l’autoritat, del **govern sense corrupció**, de la societat i del món que expressen, etc., i així anirem tornant a ser el **POBLE CATALÀ** que **vam deixar de ser l’11 de setembre de 1714.**

Quedi clar que el 1714 vam deixar de ser poble català perquè un poble que no és lliure, no és poble. Per això 303 anys després estem tan degenerats: som víctimes d’un **GENOCIDI CATALÀ** (per cert, començat molt abans; a precisar). Però els catalans seguim dempeus, **malgrat el genocidi que patim** i la subsegüent degeneració. I per què seguim dempeus? Doncs perquè -malgrat ens ho hagin negat els capitosts de Madrid, com obligatòriament han de fer, i ens ho hagin amagat els subcapitosts de Barcelona, com de manera complementària fan- els catalans: 1) **érem el poble més lliure d’Europa**; 2) vam ser el primer Estat Europeu Constitucional, fins i tot instituint el primer Tribunal Constitucional (en el 1702 amb el Tribunal de Contrafaccions); 3) vam ser la NACIÓ-estat més poderosa durant segles (dos? tres? més?), i això segles abans que es comencessin a formar els ESTATS-nació opressors de nacions, com des del seu naixement el 1714 és “el Estado-Español”; 4) quelcom de tot això els catalans ho portem en la nostra memòria històrica subconscient; 5)...; i 6) perquè -malgrat estigui ocupada des de 1714- trepitgem la mateixa terra de la que ens vam nodrir els catalans d’aleshores... i que ens continua nodrint actualment a nosaltres.

L’única manera d’enllaçar amb el que érem és esforçar-nos en restablir la **CONTINUÏTAT** amb el nostra passat. Com? Doncs **coneixent com érem els catalans d’abans de 1714; inspirant-nos en els nostres avantpassats**, inclosos **la gent gran encara viva** i que **vol viure lliure els darrers anys i morir lliure**; explicant argumentadament que la nostra terra està ocupada fa 303 anys, que nosaltres estem presos des de 1714, que **ens estan genocidant des de molt abans**, i que volem que els ocupants marxin i així puguem **TORNAR A SER LLIURES.**

Si els catalans ens atrevim a reconèixer aquesta situació **REAL** nostra i ho movem en tots els àmbits (jurídic, històric -Drets Històrics i Territorials-, cultural, polític, econòmic, etc.) i territoris (nacional, estadoespañol, europeu, internacional), tothom podrà entendre el que actualment se’ls amaga quan es parla de “independencia de cuatro provincias españolas, cuestión política a la que Madrid no responde políticamente”: que el que **ARA** volem **DE NOU** és **RECUPERAR LA LLIBERTAT** i poder **TORNAR A SER** (i no que som “unos rebeldes sediciosos que quieren marcharse rompiendo con 550 años de convivencia y acabando con este gran proyecto común llamado España”), i l’ocupant haurà de marxar. I automàticament tornarem a ser la “República del Principat de Catalunya”.

Amb aquest enfocament -que és el millor al que he arribat, i queestic disposat a canviar per un altre que sigui superior, però no per la visió estretament estadoespañola i curt-placista que domina entre els actuals dirigents independentistes catalans-, ¿com entendre el que va passar ahir, 27 d’octubre de 2017, al Parlament de Catalunya?

Aquest enfocament m’explica que ahir jo estigués anímicament fred davant el que veia a la TV i que no em sentís gens emocionat. I això quan els darrers mesos m’emociono fins a les llàgrimes -i no només l’1 d’octubre- veient múltiples escenes ben variades de famílies, de gent gran, d’adults, de nens i, més recentment, també de joves, mobilitzant-se o cantant o fent “coses per la independència”.... El que ahir estava presenciant era algun tipus d’escenificació de quelcom que no

corresponia al que es deia, que no tenia un contingut real. Tampoc vaig veure ni sentir emoció quan al final es va cantar “[Els Segadors](#)”.

S'estava afirmant que es constituïa un nou Estat Europeu, “la República Catalana”, i així ho celebraven milions de catalans assedegats (només subconscientment, per ara; quan passi dels subconscient a la consciència i a la voluntat, tot canviarà... i això pot ser molt ràpid) de [llibertat](#) i de poder tornar a ser catalans formant part d'UN POBLE CATALÀ DE NOU LLIURE, però -per a mi, tal com ho vaig veure i viure- l'actuació dels dirigents que havien anunciat aquest suposat Nou Estat no es corresponia amb el que deien.

En efecte, acabaven l'acte advertint que venen temps difícils, i convidant al poble a defensar la “República Catalana” acabada d'estrenar, però no s'indicaven línies d'actuació i no es mostrava cap senyal que la Nova (en realitat, si no és donés tant l'espatlla a la nostra Història, [haurien de parlar de la sisena, sí, la VI](#)) República Catalana existís en la realitat:

--- es deixa la bandera del “Reino de España” onejant sobre l'edifici del Govern de la República Catalana

--- no només no es dona cap prova que es controla el territori i les fronteres de la Nova “República Catalana” (que en tot cas estaria lamentablement reduïda a “las cuatro provincias nororientales españolas”) sinó que ni es protegeixen els centres de comunicació públics, cosa que va permetre l'atac a la nit d'unes quantes tropes civils ocupants a la seu de Catalunya Ràdio (i altres entitats)

---mentre que a nit pels mitjans dits de comunicació catalans s'informava que “el gobierno y los ministerios de Madrid se reunirán este fin de semana”, també es donava a entendre que els governants republicans catalans pensaven reincorporar-se als seus llocs el dilluns

---avui s'han difós imatges d'una “reunión de Secretarios y Subsecretarios de Estado” prenent disposicions per controlar-nos aplicant l'article 155, mentre que els periodistes situats davant del Palau de la Generalitat diuen que “no es veuen moviments”...

---però, a més, a mitjanit el “Ministro del Interior” ha destituït al Major Josep Lluís Trapero. I acabo de veure a TV3 que “Trapero acata el cessament” manat pel “Ministro del Interior del Reino de España” que ja és un Estat estranger. Però, això sí, en la seva carta d'acomiadament Trapero diu als Mossos d'Esquadra que “Heu de continuar escrivint el futur”.

---i també és clar que ja ahir nit En Pere Soler, el director general de policia, es va acomiadar dels seus subordinats perquè sortia en una llista de, finalment sembla ser, 144 càrrecs de confiança cessats per l'estranger “Gobierno Rajoy”.

---els governants de la Nova “República Catalana” s'acomiiaden fins dilluns... però els seus subordinats accepten les destitucions fetes per un “Gobierno español” que, teòricament segons el que es va afirmar el dia 27, ja és el govern d'un país estranger

---enlloc d'haver-hi el que trobo seria normal allau d'entrevistes, reportatges, documentals, etc., explicant les peripècies, les propostes, els objectius, les esperances,..., dels líders, dels polítics, dels intel·lectuals, etc. republicans exultants d'alegria per la fita aconseguida, hi ha un silenci gairebé glacial

---les organitzacions independentistes comencen a discutir la participació o no a les eleccions del 21 de desembre convocades... ¡pel president de l'Estat del que t'independitges i que, per tant, ja és un estranger!

---els noticiaris de TV3 i 3-24 dediquen el triple de temps a mostrar l'actuació del “Gobierno de Madrid” per aplicar el 155 que a les mesures que pren la “República Catalana” per consolidar-se

---etc., etc., etc.

És a dir, TOT INDICA QUE EL QUE ES VA FER EL PARLAMENT DE CATALUNYA AL SUPOSADAMENT HISTÒRIC DIA 27 D'OCTUBRE DE 2017... NO ANAVA DE DEBÓ!!!

I ho confirma que qui fins el 27 al migdia era “Presidente de la Comunidad Autónoma de Cataluña” segons Madrid, i President de la Generalitat de Catalunya segons Barcelona:

--- ni tan sols és anomenat ni s'autoanomena "President de la República Catalana"
--- ni el seu "Govern autonòmic" passa a ser "Govern de la República Catalana"
--- ni el 27 a la tarda fa dins del Parlament un discurs solemne tancant l'acte suposadament fundacional de la "República Catalana",
--- ni a continuació fa "un discurs a la Nació" encara dins del Palau de la Generalitat
--- ni tampoc després fora
-----ni des del balcó del Palau parlant als milers de persones que omplien la Plaça Sant Jaume
-----ni des dels mitjans de comunicació de la "Comunidad de Cataluña" que, suposadament, han passat a ser els mitjans de comunicació de la Nova "República Catalana"
--- ni res de res.

I mentre anava digerint i redactant el millor possible tot això, m'han avisat que per TV3 a dos quarts de tres el President Puigdemont faria un missatge institucional als catalans. He pensat: "Per fi!". I de seguida: "A veure si hauré de corregir algunes coses del que he escrit".

Però no.

L'única cosa positiva és que aquesta vegada ha començat amb puntualitat suïssa (més tard explicaré que gràcies a "La Sexta" he sabut el perquè d'aquesta puntualitat).

Ja m'ha sorprès negativament que el missatge no fos emès des del Palau de la Generalitat sinó al final d'una escalinata que resulta ser de la Delegació del Govern a Girona. Però el 18 d'octubre "El Confidencial" i "Nació Digital" informaven que el MHP Puigdemont, preocupat per la seva seguretat, havia deixat d'anar a dormir a casa seva a Sant Julià de Ramis, al Gironès, i que en canvi ho feia a la residència oficial del Palau de la Generalitat, a la Casa dels Canonges, i sota una protecció reforçada amb un dispositiu del Grup Especial d'Intervenció, la unitat d'elit dels Mossos d'Esquadra (i també ha circulat que les seves filles i la seva muller estaven a Romania, d'on és original). I sorprèn que justament la nit del dia en que s'ha fet el gran desafiament a Madrid/Castilla/Estrado-Español (M/C/E-E) de proclamar la "República Catalana", aquesta nit sí va a dormir a Girona. I els consellers van a dormir a casa seva fins dilluns. Mentre, a Madrid el "Ministro Zoilo", ¡pobre!, treballa de nit, i els "Secretarios y Subsecretarios", pobres!, ho fan en dissabte. Mal síntoma, oi?

He escoltat el missatge de ¡només tres minuts i 11 segons! d'En Puigdemont, i m'ha semblat impossible que fos cert el que escoltava. He esperat a poder llegir el missatge per assegurar-me'n. I efectivament, cada un dels set paràgrafs és mereixedor d'un extens comentari crític. Però em limito a fer quatre observacions:

1.- sent el primer missatge institucional (així ha estat presentat) del President de la flamant "República Catalana" (així NO ha estat presentat), ni un sol cop s'utilitza la paraula "República" i, per tant, encara menys surt ni un únic cop l'expressió "República Catalana". Ni tan sols quan explica perquè ahir va ser un dia històric, ja que diu: "Ahir vam viure un dia històric, un dia carregat de sentit democràtic i de sentit cívic. El Parlament de Catalunya va complir amb allò que els ciutadans van votar el dia 27 de setembre, on la majoria sorgida de les urnes va encomanar al Parlament la proclamació de la independència.", fent referència al vell i traït 27-S i no mencionant el que seria nou: la suposada "República Catalana". I ni surt al final, a la signatura, ja que continua firmant "Carles Puigdemont i Casamajó, President de la Generalitat de Catalunya", com ho feia abans d'ahir... i des del 10 de gener de 2016.

2.- el missatge en cap moment invita a "Defensar la República", com deien les pancartes ahir, sinó a "defensar les conquestes assolides". I diu: "(...) la millor manera de defensar les conquestes assolides avui és l'oposició democràtica a l'aplicació de l'article 155 (...)", per cert sense donar CAP orientació sobre què implica aquesta "oposició democràtica".

3.- ni una sola vegada parla d'En Rajoy i dels seus ministres com si fossin el govern d'un estat estranger, "el Reino de España", del que "la República Catalana s'acaba de separar". Tot el missatge està impregnat de la visió autonomista...

i 4.- tampoc ha dit ni una sola paraula sobre com enfortir el suposat nou Estat Europeu anomenat "República Catalana": com controlar el territori i les fronteres, i assegurar els mitjans de comunicació públics per a que no tornin a ser víctimes de la violència estadoespanyolista; quines mesures prendre per impedir el 155; quina serà l'actuació dels consellers i dels alts càrrecs de la "República Catalana" davant de les destitucions de Madrid; com tranquil·litzar i al mateix temps encoratjar als catalans; com guanyar la confiança dels diferents actors socials; com aconseguir suports internacionals ara que surt en els titulars que, per fi!, "Catalunya ha proclamat la independència"; etc. Res de res.

I per "La Sexta" m'he assabentat de dues coses interessants:

---la primera NO l'he sentit ni a TV3 ni a 3-24: que el missatge estava prèviament gravat. Això explica la puntualitat! I resulta que mentre s'emetia el missatge, el MHP Puigdemont es donava un bany de masses a Girona, passejant amb la seva dona i sent aclamat amb crits de "President, President!", "No estàs sol!", "Gràcies, President!", "Visca la República Catalana", etc.

---la segona sí que l'ha emès TV3 però més tard: que "Íñigo Méndez de Vigo, ministro de Educación, Cultura y Deporte y portavoz del Gobierno de España" ha declarat que En Puigdemont i tots els polítics independentistes "pueden participar en las elecciones autonómicas del 21 de diciembre"... que són les mateixes eleccions autonòmiques que el propi President de la Generalitat va estar a punt el passat dijous de convocar-les per un dia abans, pel 20 de desembre. Però amb una diferència qualitativa: ara són convocades per un president estranger...

Sembla que el MHP Carles Puigdemont i Casamajó, molt popular entre els independentistes per "ser de la ceba" des de jovenet, passarà al Guinness per quatre records que el converteixen en un cas únic mundial (així els catalans ja podem presumir de ser primers del món en una cosa més: en fer màgia política els dirigents, i en creure'ns-la els dirigits):

---per haver estat capaç el 10 d'octubre de fer pujar fins el cel a dos milions d'independentistes fent-los creure que havia proclamat la "República Catalana" per, als poquíssims segons (caldrà cronometrar-ho científicament!) dir-los que la suspenia indefinidament i fer-los caure a l'infern

---per haver estat capaç el 27 d'octubre de fer creure que el Parlament de Catalunya havia proclamat "la independència de Catalunya en forma de República Catalana" per a continuació actuar com si la Nova "República Catalana" ni existís, i que en la mesura que es comença a obeir el que decideix el "Gobierno de Madrid", va durar només unes cinc hores

---per haver fet aquestes dues prestidigitacions polítiques amb només 17 dies de diferència

---i per haver-les fet al mateix públic, el poble català, sense que -aparentment- se n'hagi adonat.

Queda clar que si l'home és l'únic animal que ensopega dues vegades en la mateixa pedra, els catalans som l'únic poble que té tanta set (subconscient) de llibertat que els nostres dirigents polítics independentistes ens poden enganyar dues vegades -espero que no més- fent-nos creure que ens hem independitzat de M/C/E-E.

Això sí: En Puigdemont només ha pogut fer aquesta enganyifa amb la complicitat més o menys conscient d'En Junqueras i dels restants 70 diputats independentistes i dels altres dirigents dels partits independentistes; dels Jordis empresonats ([llibertat incondicional!!!](#)) i d'altres dirigents de l'ANC i d'Òmnium; dels directors dels diaris independentistes, tant els de paper com els digitals; de la gran quantitat de blogs independentistes; etc. És a dir: de *tutti quanti* independentista que tingui veu política o mediàtica.

No m'estranya que em costi sentir-me, entendre'm i situar-me com a ciutadà d'aquesta -en la realitat inexistent- "República Catalana" ja que no existeix ni pel seu President. Dóna la impressió que tot això tan sols sigui una peça més en les negociacions cap a forçar la mediació

internacional que porti a “un referèndum pactat i vinculant com a Escòcia”, és a dir, per a que surti el “NO” fent [tupinada com a Escòcia el 2014](#), frau electoral que ha sigut SISTEMÀTICAMENT SILENCIAT per TOTS els independentistes d'aquí, grans i petits... [excepte al marginat i represaliat David Raventós](#).

Cada cop em costa més d'atribuir al MHP Puigdemont i als demés líders independentistes actuals unes especials astúcia, capacitat estratègica i ductilitat política subjacents al que fan, que ho justifica tot a ulls de molts independentistes de base i de bona fe.

De fet, i des de fa ja uns mesos, em sento membre impulsor (en solitari per ara?) de que [la “República del Principat de Catalunya” torni a aparèixer en la realitat després de 303 anys d'estar sotmesa](#).

I des de fa dos anys, em sento ciutadà del Principat de Catalunya ja que els catalans no vam esperar pas a la Revolució Francesa el 1789 per ser ciutadans, per inventar les Constitucions, per establir la separació de poders, per ser més *Res Publica* que totes les Repúbliques d'aleshores i d'ara, etc. Sí, el Principat de Catalunya és la meua NACIÓ-estat que està ocupada des de 1714 i que quan aconseguim que l'ocupant M/C/EE marxi, AUTOMÀTICAMENT TORNARÀ A SER LA “REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA”, ESTAT EUROPEU (el que no vol pas dir necessàriament de la Comunitat Europea, com cada cop també veuen més catalans) I DEL MÓN.

Benvinguts a la “República del Principat de Catalunya” de nou lliure !!!!!!!!!!!

Barcelona, 28 d'octubre de 2017

Continuo:

Resumint molt, després hem vist que efectivament NI el Parlament de Catalunya NI el Govern de la Generalitat de Catalunya NO van proclamar cap “nova República Catalana independent respecte del ‘Reino de España’”.

Ha estat reconegut després de forma bastant explícita per diversos protagonistes. Vet aquí els enllaços a tres entrevistes significatives distribuïdes al llarg de l'any transcorregut:

***21-2-2018: **Artur Mas** a RAC1: “*La declaració va ser purament simbòlica, i això ho sap tothom. Per això el Govern ni es va reunir a continuació*”. el <https://www.facebook.com/100004307928623/videos/1167208146766105/> Aquests 2.33 minuts (que formen part d'aquesta reveladora entrevista -del minut 12:10 al 1:05:55- per En Jordi Basté: <https://www.rac1.cat/a-la-carta/cerca?text=&programId=el-mon&sectionId=el-perque-de-tot-plegat&from=21%2F02%2F2018&to=21%2F02%2F2018>) haurien de ser conegut per tots els independentistes, per tots els catalans i per tothom. I en canvi, han estat gairebé censurats per l'ANC i demés entitats processistes que tallen el bacallà...

***24-6-2018: **Clara Ponsatí** a eldiario.es: “*El PDeCAT y ERC están muy ocupados batallando por sus espacios y sus nóminas*”: https://www.eldiario.es/catalunya/politica/PDeCAT-ERC-ocupados-batallando-espacios_0_784272804.html

***28-10-2018: **Toni Comín**: “*La gente ya sabía que la DUI no iba a traer la república*”, al programa 'SALVADOS' de la Sexta. Programa resumit a <https://www.elperiodico.com/es/politica/20181028/salvados-evole-dui-independencia-cataluna-7113438>. També s'hi diu: «*Pese a que fuera del Parlament había gente celebrando la independencia, Mas afirma que no había habido voluntad de engañarles: "Que hubiera personas que pudieran tener la impresión de que iba a ser una realidad tangible e*

inmediata y se encontraron con que no y se pudieron sentir engañadas, no se lo puedo negar; pero niego que hubiera voluntad de engaño". I Anna Gabriel: "(...) ni se habían trabado las alianzas suficientes, ni se habían preparado estructuras suficientes". "Yo no hubiera llamado 'traidor' a Puigdemont, probablemente porque tenía más información".»

Però el que en realitat van fer TOTS (**excepcions, siusplau!!!**; aquesta petició està implícita després de cadascun dels TOTS següents) els membres del Parlament i del Govern abans del 27-O (amb plena complicitat, abans i després, de TOTS els dirigents de TOTS els partits i associacions independentistes i de TOTS els mitjans de comunicació independentistes) va ser **preparar i representar, a consciència i amb tots els detalls, l'escenificació d'un simulacre de "proclamació de la República Catalana" de manera que després podessin defensar-se davant dels "jueces castellano/estadoespañoles" (del "Reino de España" del que deien que volien independitzar-se!) argumentant que TOT el que van fer no tenia cap validesa jurídica ni, en conseqüència, cap valor efectiu i real en contra de Madrid/Castilla/Estado-Español.**

Així ho demostra l'acta de la Mesa del Parlament de la sessió del mateix dia 27-O.

Aquesta Acta va ser reproduïda per Na **Carlota Guindal** a *La Vanguardia* del 17 de novembre següent, qui també proporciona elements molt importants explicant que *"Les defenses dels membres de la Mesa del Parlament encausats per rebel·lió i sedició pel Tribunal Suprem se centren en demostrar que les resolucions aprovades el passat 27 d'octubre, per les quals es va proclamar la independència de Catalunya, no tenien "efectes jurídics" i es basen per a això, més enllà de les declaracions dels propis querellats, en l'acta de la Taula d'aquella sessió en què es va fer constar aquesta circumstància. Però no només això, la Mesa, presidida per Carme Forcadell, va voler deixar constància també que no se sotmetria a votació el preàmbul, on es feia pròpiament la declaració d'independència."*

Aquí estan les dues frases cabdals sobre-ratllades en groc:

PARLAMENT DE CATALUNYA

El secretari segon intervé per demanar aclariments sobre la votació i la publicació de les propostes de resolució que s'aprovin en el Ple.

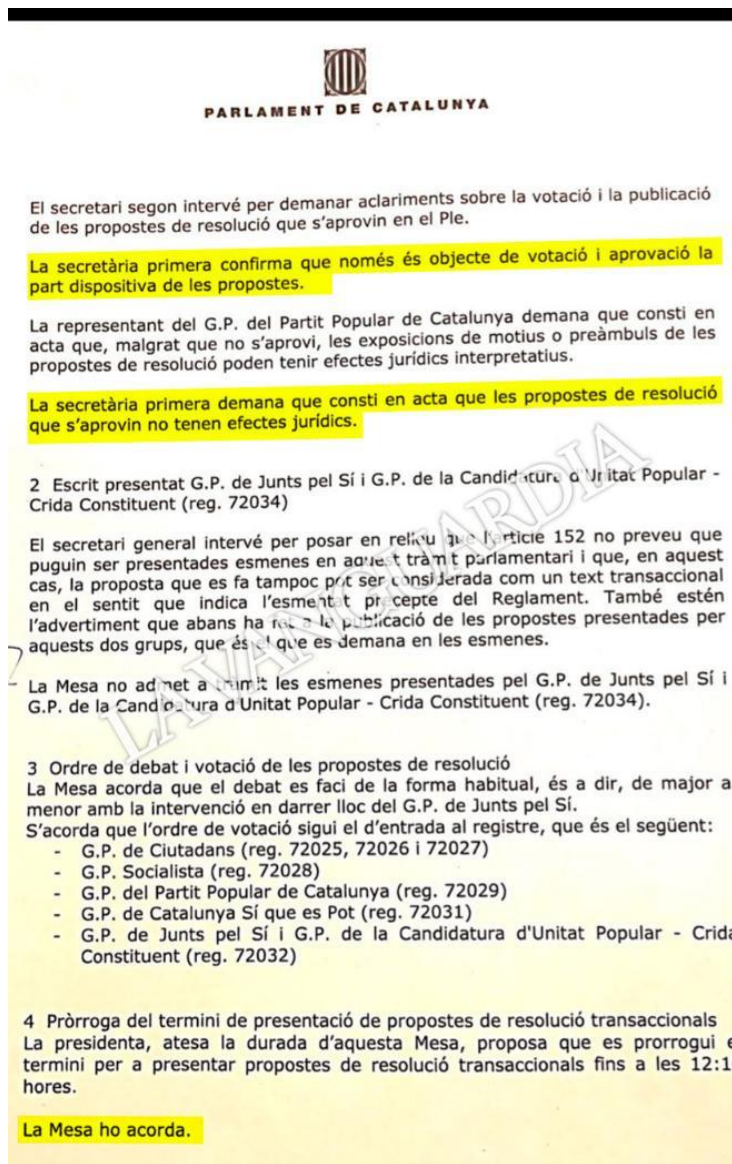
La secretària primera confirma que només és objecte de votació i aprovació la part dispositiva de les propostes.

La representant del G.P. del Partit Popular de Catalunya demana que consti en acta que, malgrat que no s'aprovi, les exposicions de motius o preàmbuls de les propostes de resolució poden tenir efectes jurídics interpretatius.

La secretària primera demana que consti en acta que les propostes de resolució que s'aprovin no tenen efectes jurídics.

2 Escrit presentat G.P. de Junts pel Sí i G.P. de la Candidatura d'Unitat Popular -

I aquest és el full sencer, on al final es pot llegir també en groc: “La Mesa ho acorda.”

Gairebé un any més tard, Na **Lola García**, directora adjunta de *La Vanguardia*, a les pàgines 224 a 226 del seu llibre “*El naufragio. La deconstrucción del sueño independentista*” (Península, setembre 2018), cita (en castellà, que mantinc per tal de reforçar el caràcter anti-català de TOT el que van fer TOTS els “nostres dirigents independentistes catalans”) paràgrafs de la que havia de ser la suposada Declaració d’Independència:

“*Al pueblo de Cataluña y a todos los pueblos del mundo (...) la República catalana como Estado independiente y soberano, de derecho, democrático y social. (...)*”.

I assenyalava que:

Pero lo que se va a votar no es este texto. Esa resolución será leída por la presidenta del Parlament y lo que se vota es instar al Gobierno catalán a desarrollar la ley de Transitoriedad Jurídica e iniciar el proceso constituyente. Es un curioso sobreentendido, puesto que esta ley contiene las disposiciones para el funcionamiento de un nuevo Estado, (...) Es decir, se va a votar la aplicación de la declaración de independencia.”

Però resulta que... LA DECLARACIÓ D’INDEPENDÈNCIA NO S’HAVIA FET JA QUE NO ES VA VOTAR... MALGRAT QUE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT, CARME FORCADELL, SÍ QUE L’HAVIA LLEGIT... PERÒ VA FER VOTAR UN ALTRE DOCUMENT!!!!!!

I TOTS els parlamentaris de TOTS els partits independentistes van col·laborar en l’engany no fent la Declaració d’Independència i, en conseqüència, preparant la seva futura defensa legal (dins de la

legalitat del “derecho castellano” expandit des del 1714 en “derecho español”) davant “la justícia de Madrid”!

Així, Na Lola García explica:

(...) *“Los partidos independentistas han acordado finalmente que la votación será secreta. Se trata que el resultado favorable al «sí» arroje dos votos menos de los que disponen los grupos que apoyan la resolución para que un juez ((ATENCIÓN: un altre cop, “un juez” de l’“Estado-Español” del que volien fer creure al poble català que estaven fent-ne precisament la independència!!!)) no pueda atribuirles a todos delitos de sedición o rebelión. (...) Se anuncia que «la declaración de los representantes de Cataluña» queda aprobada por 70 votos a favor, 10 en contra y 2 en blanco. Son las 15:27 horas del 27 de octubre de 2017. Se supone que se acaba de declarar la república de Cataluña.”*

Que jo sàpiga, CAP dels “herois catalans empresonats o exiliats per haver proclamat la independència en forma de República catalana”, ni tampoc CAP dels seus partits o entitats socials que sí estan sobre territori català i que ara enganyen de nou els independentistes animant-los a “*Fer República*”, NO es van querellar fa un any amb Na Carlota Guindal ni ara amb Na Lola García.

És més: que jo sàpiga (i si n’hi ha... ¡moltes gràcies per fer-me’ls arribar!), CAP dels centenars (milers?) d’intel·lectuals i de periodistes que s’han disfressat d’independentistes-processistes NI tan sols ha escrit NI un sol article rebatent els fets que -afortunadament per entendre el que realment va passar fa un any i, com a conseqüència, per comprendre la situació actual- ens expliquen dues periodistes de la monàrquica i anti-llibertat de Catalunya *La Vanguardia*!!!

Acabo per avui havent de reconèixer:

---en negatiu: la que em sembla la conclusió, clara però duríssima, del que va succeir l’octubre passat (i que podem remuntar al 27-S del 2015 ... i al 9-N del 2014... i al naixement del “procés” el 2010): TOT s’ha fet per impedir la independència/llibertat del poble català que el 2009 es va tornar a aixecar per recuperar la llibertat. I TOTS els dirigents (polítics, socials, jurídics, periodístics, universitaris, etc.) (amb l’única excepció de **Na Muriel Casals**, e.p.d.) han actuat -i continuen actuant- conscientment per enganyar al poble català. I que Madrid/Castilla/Estado-Español ho sabia perfectament queda demostrat per haver aplicat el 155 i no l’article 116, que és el que correspondria en cas d’una verdadera Declaració d’Independència.

---i en positiu: l’única excepció viva i lúcida (gràcies a haver superat l’intent de destrucció psicològica i social que va patir amb complet coneixement i complicitat de TOTS els dirigents suposadament independentistes, que el coneixen personalment des de fa 30 anys) és **En David Raventós**, impulsor del “partit polític sense polítics que farà la independència”: [DIRECTE-68](#)! Per això li dono suport i el recomano des de que vaig saber de la seva [vaga indefinida de fam per la independència](#) començada el 3 de maig del 2016, vaga de fam que va ser censurada des del dia següent, truncada dues setmanes més tard i represaliada tancant-lo contra la seva voluntat durant dos mesos i dos dies en hospitals psiquiàtriques i medicant-lo amb psicofàrmacs fins a deixar-lo zombi. **I cada cop el recomano més!!!**

Continuaré.

En particular, demostraré que és fals el que afirma Mas: “*niego que hubiera voluntad de engaño*”.

CONTINUAREM!!!

4 de novembre del 2018

Lluís Botinas, impulsor de <https://lagotacatalana.cat/>